

A pénzügyi bizottságban leszavazták a telekértékadót.

— Indítvány a pótdó emeléséről. —

(Saját tudósítónktól.) A város jogügyi és pénzügyi bizottsága hétfőn délután dr. Somogyi Szilveszter polgármester elnöklésével a telekértékadó behozatala dolgában együttes ülést tartott. A telekértékadó behozatalának kérdését tudvalevőleg Pickler J. Gyulának, a fővárosi statisztikai hivatal igazgatójának tudományos munkássága, agitációja, majd erről a kérdésről Szegeden tartott előadása vetette fölszínre. Ezt követően Bokor Adolf törvényhatósági bizottsági tag indítványt nyújtott be a közzéadásához a telekértékadó behozatala ügyében. A közzéadás az indítvány elfogadása mellett utasította a tanácsot a telekértékadó szabályrendelet tervezetének elkészítésére. Balogh Károly tanácsos már régebben elkészült a tervezettel és most a jogügyi és pénzügyi bizottság együttes ülése elé terjesztette azt.

— Számításaim szerint — mondotta a bizottsági ülésen Balogh — Szeged belterületén az adóztatható, vagyis magántelkek értéke 91 millió 100.000, a külterületen pedig 88 millió 800.000 korona. Ezt egyébként a javaslat értelmében ugynevezett értékkataszter alapján bizottság fogja megállapítani, de nem valószínű, hogy ez a bizottság kisebb értékeket állapítson meg, mint amilyeneket ő vett számításai alapján. Miután számításai szerint a város kül- és belterületén az adóztatható telkek értéke 179 millió 900.000 korona, ez után fél százalékos adókulcs alapján — minden más adónem érintetlensége mellett — minimálisan évi 900.000 korona többlejövödelemhez jut a város. Az ötven százalékos városi pótdó évi 1 millió 200.000 korona jövedelmet juttat a városnak. Miután a város kiadásai egyre emelkednek, több nagy jövedelmekre van szükség, amelynek egyik hatalmas alapja lenne a telekértékadó is. Kéri ezek után javaslatának elfogadását.

Dr. Dobay Gyula elfogadná a telekértékadó szabályrendeletet, ha az nem csak egyetlen osztályt, az ingatlan-tulajdonosokat sújtaná. Így azonban igazságtalan az adónem ezért napirendreterést javasol a tervezet fölött s javasolja, hogy új tervezetet készítsenek, amely az ingó értékek adóztatására is kiterjed.

Wagner Gusztáv szintén igazságtalannak tartja ezt a javaslatot. A pótdó, amely a polgárság összességét sújtja, 1.200.000 koron jövedelmet ad a városnak, míg az új adónem a polgárságnak egyetlen osztályától,

az ingatlan-tulajdonosoktól 900.000 koronát kíván. Hozzájárul Dobay indítványához.

Obláth Lipót elvileg nem ellenzi a telekértékadó behozatalát, de igazságtalannak tartja, hogy azt a külterületre is ki akarják terjeszteni. A javaslatnak ehhez a részéhez nem járul hozzá.

Dr. Becsey Károly: Ha a közjövödelem szaporítására van szükség, ahhoz mindenki járuljon hozzá tehetségéhez képest. Ilyen javaslatot szeretne most itt látni. Ez a javaslat igazságtalan. Szintén napirendreterést javasol. Készítsen az előadó olyan javaslatot, amely mindenkit egyformán terhel.

Wimmer Fülöp azt indítványozza, hogy a szántóföldek kivételével az összes földeket, illetve telkeket adóztassák meg. Olyan telkeket, amelyeken nincs épület, kellene szívesebben legjobban, legerősebben megadóztatni, hogy így építkezésre szorítsák a tulajdonosokat, mint azt Pickler is hangsúlyozta előadásában. A javaslatot elfogadja.

Dr. Cserő Ede szerint ma senkit sem lehet arra serkenteni, hogy építsen. Mondja ki a bizottság, hogy föltétlenül szaporítani kell a városi jövedelmeket, de ezt a javaslatot elfogadni nem lehet. A pótdót kell emelni, mert ezt csak az fogja megérezni, akinek van valamije. Vállalni kell a pótdó emeléséért az erkölcsi felelősséget.

Bokor Pál helyettes-polgármester szerint a telekértékadó életbeléptetését normális időkre kell elhalasztani.

Bokor Adolf: Veszedelmes hozzányulni a pótdóhoz, mert ha az egyszer megindul, megállítani nem fogja tudni senki. Hozzájárul az előadói javaslathoz és kéri, hogy fogadják el azt tárgyalás alapjául.

Telbisz György után Reiniger Jakab szólalt föl, aki hozzájárul dr. Cserő indítványához, míg dr. Becsey Károly tiltakozik a pótdó emelése ellen, amely nagyon veszedelmes eszköz.

Balogh Károly azt kívánja még megjegyezni, hogy ha a város behozza a telekértékadót, menekül az állam adóterhe alól, amely mint reáladót tervezi sokkal súlyosabban a telekértékadó behozatalát. Kéri a város jövője érdekében javaslatának elfogadását.

Az elnök ezután szavazásra tette föl a kérdést. A bizottság tulnyomó többsége elfogadta dr. Cserő Ede és dr. Dobay Gyula indítványát.

verfészket. A Kemmel-hegytömb előterepén az ellenség nem ujtotta meg ellentámadásait. Dranoetertől északra egy bajor ezred ellenséges támadás visszaverése után saját elhatározásából utána nyomult a visszaözlő csapatoknak, bravuros támadással elfoglalta Loker falut és az ettől keletre lévő, szivósan védelmezett Hoepiz helységet. Egy thüringiai zászlóalj szintén saját elhatározásából megtámadta az ellenséget és leszorította a Lokertől délre emelkedő magaslatokról. A tüzéség mindkét oldalon rendkívül tevékeny volt. A belga front déli részét is hatásos tűz alá vették.

Berlin, április 29. A Havas-ügynökség jelenti: Ypern közvetlen veszélyben van. A párisi Temps jelenti a frontról, hogy Ypern városa a német nehéz ágyuk tűzében fekszik.

Háborus rendelet a magánalkalmazottakról.

— Előadás a Szegedi Magántisztviselők Egyesületében. —

A szegedi magántisztviselők egyesülete vasárnap délután Wimmer Fülöp elnökle alatt tagértekezletet tartott, amelyen Hoffer Jenő alelnök ismertette a kereskedelmi miniszternek a magánalkalmazottak szolgálati viszonyainak rendezése tárgyában kiadott rendelettervezetét. (Előadásában rámutatott arra, hogy a magántisztviselők jogviszonyainak szabályozása már régi kívánsága a magántisztviselői osztálynak és sajnálattal állapítja meg, hogy a mostani rendelettervezet sem viszi dűlőre ezen fontos és életbevágó ügyet. Oly törvény megalkotása szükséges, amely nem egyes vonatkozásaiban, hanem egyenesen rendezze az alkalmazottak és munkaadók közötti jogviszonyt. A mostani rendelet-tervezet inkább a háborúból a békébe való átmenet kérdését kívánja rendezni, mely több pontjában sérelmes az alkalmazottakra nézve.

A 2. §. a végkielégítést akként kívánja rendezni, hogy minden két évi szolgálat után 10 százalék végkielégítést állapít meg, vagyis egy elbocsátott, vagy önhibáján kívül állását elhagyni kényszerült tisztviselő 20 évi szolgálat után mindössze egy évi fizetését kapja végkielégítésül. Ha már most összehasonlítjuk a magyar tisztviselőt az ugyanennyi időt szolgáló osztrák magántisztviselővel, úgy az ott érvényben lévő állami nyugdíjintézmény alapján nem végkielégítést kapnak, hanem élethossziglan 60 százalék nyugdíjban vonható le. Ebből csak az a következtetés vonható le, hogy a végkielégítés kérdése egyedül a kötelező állami nyugdíjintézmény létesítésével oldható meg. Addig is, amíg ez megtörténhetik, a rendelet-tervezettel szemben a progresszivitás álláspontjára kell helyezkedni. Mennél tovább van valamely tisztviselő egy cég alkalmazásában, arányosan annál magasabb végkielégítésre legyen igénye.

A rendelet-tervezet 3. §-a megállapítja, hogy a hadbavonult magánhivatalnok a hasonló munkakört betöltő alkalmazottnak munkaidejéhez mért fizetésfelemelést igényelhet. E §-ban körülírtakat szabatosabban kell megjelölni azzal is, hogy az alkalmazott a felémelt fizetést nem igényelheti, hanem arra jogosult. Ennek folyományaként a rendelet-tervezetben százalékszerűen kellene megállapítani azt a minimális fizetésemelést, amelyben a hadból visszatérő magántisztviselőnek részesülnie kell. Ez a következő skála szerint történne: aki 4 év óta hadbavonult, régi fizetése 100%-kal, aki 3 év óta, 80%-kal, aki 2 év óta, 60%-kal és aki 1 év óta van hadban, 20%-kal emeltessék.

A 4. §. a háboruban rokkanttá vált alkalmazottakról gondoskodik. Itt ismét fontos volna, hogy a rendelet kimondaná, illetve meghatározná a rokkantság fokait, mert például a sántaság katonai szempontból rokkantság, míg magánhivatalnok legtöbb esetben

Irországból általános sztrájk tört ki.

Berlin, április 29. A Leipziger Tageblatt jelenti Kopenhágából: Irországból kitört az általános sztrájk. Londonban óriási a rémület, hogy az írek ilyen gyorsan beváltották fenyegetéseiket. Április 24-ike óta az egész országban minden munka és minden közlekedés szünetel. Még a pékek és mészárosok is sztrájkolnak. A távirati összeköttetés megszakadt, a postatisztviselők beszüntették a munkát, Dublinban már április 24-én megállottak a villamosok. A városba egyetlen vonat nem érkezik és egy sem hagyja el Dublint. Az Irország és Anglia közötti hajóforgalom is megbénult, a polgári lakosság

nem szállhat hajóra. Dublin példáját a többi ir város is követte. Verfordban a sinnfein mozgalom hívei fényes nappal feltaróztattak egy dinamittal és robbanószerekkel megrakott vonatot és kirabolták azt. Dublin mellett megtámadtak egy municiógyárat, az írek benyomultak a raktárakba és igen nagymennyiségű robbanószert, töltényt, lővedéket zsákmányoltak. Belfastban is zavargásokra került a sor. Szabad ég alatt tartott gyűlés után óriási menet vonult végig a városban és megtámadta a rendőrséget. Gyorsan katonaság vonult ki, mely szétverte a tüntetőket.

Ypern végső órái.

— A város a német nehéz ágyuk tűzében. —

Berlin, április 29. A Wolff-ügynökség jelenti: A Kemmel-hegy elfoglalásának eredményei most kezdenek mutatkozni. Az angolok kénytelenek voltak a múlt év őszén végtelen vérözönnel elhódított területek további részeit is feladni.

A Langemarcktól délre elhúzódó állásoktól egészen az ypern-cominesi csatornáig tapogatózva előnyomuló német járőrök

április 27-én szürkületkor megállapították, hogy az ellenség kezdi kiűriteni állásait. Az utána nyomuló német gyalogság a hátráló csapatokat harcra kényszerítette. St. Julien, Freezenberg, Zillebeke német kézre került. Csapatunk elérték a zillebeei tó délnyugati csücskét. A németek itt csak 1300 méternyi-re állanak Ypern város falaitól. A csatornáktól délre megtisztítottunk néhány gépfegy-